

‘Από τήν έορτή τής «Ε.Σ.» στήν «ΤΙΤΑΝΕΙΑ»

Ρεπορτάζ ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΤΑΝΗ

Κατά τήν επίσημη όμιλία του, στήν έορτή τής εκδόσεως του 100ου τεύχους τής εφημερίδας μας, πού πραγματοποιήθηκε πρό ήμερών μέ πολύ επιτυχία στό Εξεδόχαιο «ΤΙΤΑΝΙΑ», ό ιδρυτής εκδότς και διευθυντής τής «Ελευθέρης Σκέψης» κ. Γεώργιος Κομίνης έκανε ένα σύντομο ιστορικό απολογισμό των πνευματικών και καλλιτεχνικών επιτευγμάτων τής εφημερίδας, από τής ενάρξεως τής εκδόσεως τής και μέχρι σήμερα, αναφερθείς παράλληλα και στις πολλαπλές δυσκολίες πού συνάντησε κατά καιρούς στήν πρόοδο τής λειτουργίας τής. Ακολούθως, ανέφερε στήν ούσιαστική συμβολή τής εφημερίδας στήν δημιουργία και προβολή έργων λόγου και τέχνης και στήν αναγνώριση και ανάδειξη νέων αξιολόγων ταλέντων στή Γράμματά και τίς Τέχνες. Στή συνέχεια ό κ. Κομίνης, συντάχισε τίς πλούσιες πολιτιστικές δραστηριότητες των σωματείων «ΣΕΛ» και «ΠΕΠΓΤ» μέ τήν σοβαρότερη θεματογραφία τής εφημερίδας και τή δημοσίευση και ανάπτυξη αξιολόγων πνευματικών και καλλιτεχνικών γεγονότων και ιδεών. Τέλος, ό κ. Κομίνης, ανέφερε μεταξύ άλλων τά όνόματα όλων των τακτικών και έκτακτων συνεργατών τής εφημερίδας μας ως και τά κυριώτερα είδη του έντεχνου και δημοσιογραφικού λόγου, πού παρέθεσε ή «Ελευθέρη Σκέψη» στή διάρκεια τής εκδόσεώς της, καταμετρούμενα ως ακόλουθα. Κύρια άρθρα 61, Χρονογραφήματα 268, Ρεπορτάζ 101, Συνεντεύξεις 111, Έρευνες 22, Κριτικές 94, Λογοτεχνικά θέματα 253, Ποιήματα 374, Άρθρα διάφορα 1068, Έπιστολές πρός τή Διεύθυνση 125, Φωτογραφικά στιγμιότυπα 456 και φωτογραφίες έργων ζωγραφικής — ντυπτικής 158.

Τόν κ. Κομίνη, διεδέχθησαν στό βήμα οι ποιητές Κ. Κοκρόβιτς, Δ. Άσπρακοπούλου, Γ. Βάβουλας, Λ. Χαρολαμποπούλου, Λ. Καστάνη, Γ. Τσιροπούλου, Δ. Βαγιαντζόγλου, Σπ. Πουλημένος, Γ. Μούγιος, Ακριθή Λυμπεροπούλου, Γ. Δεναξά, Χρ. Δήμας, Δ. Αύγερινόπουλος και Τ. Πετρόπουλος, οι όποιοι απήγγειλαν οι ίδιοι δείγματα τής ποιητικής τους εργασίας.

Στήν ώραία και γεμάτη πνευματικότητα και ποιητική μυσταγωγία αυτή εκδήλωση, διακρίναμε ακόμη μεταξύ των παρευρισκομένων τούς συγγραφείς και δημοσιογράφους κ.κ. Άλ. Λακερδά, Β. Πέρι, Άντ. Κοτοπούλη, ΕΒ. Σιγόλα, Φ. Μπαβαρέζου - Γιαννοπούλου, Χρ. Εύαγγέλου, ΤΖ. Μυλωνά, Αικ. Τσάπελα, Ν. Καρασιπέρη, Άλ. Κομίνη και Γ. Καρακαντά, τήν ήθοισό κ. Έλ. Άβαταγγέλου, τήν τραγουδίστρια και άπαγγελέα διδα Κατερίνα Ζαρούτη (πού απήγγειλε περικοπές από δημοσιεύματά, τήν γυμνασάριχη κ. Α. Λεκάκη - Τσοκαλά, τόν καθηγητή του Πολυτεχνείου γλύπτη κ. Γ. Ματαράκη, τήν εκπαιδευτικό κ. Χρ. Ταβουλάρα, τούς ζωγράφους κ.κ. Νέρη Παντεοφίλη, Κ. Μοργέλη, Λ. Καταγιά, Κ. Γκίνη, Έλ. Παπαδόκη, Λ. Σούρδη, Άντ. Μπινιώρη και πολλούς άλλους.

Όταν τό πνεύμα ζητά τήν συντροφιά τής Τέχνης!

ΜΑΡΙΟΣ - ΡΟΜΙΝΑ - ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κολεσμένοι στό γραφεΐο τής «ΕΛ. ΣΚΕΨΗΣ»

‘Η καλλιτεχνική συντροφιά, πού πρωταγωνιστεί κάθε βράδυ, στό γνωστό κέντρο τής πλατ. Συντάγματος «Ελυζέ», πλαισιωμένη από ένα πλούσιο κι ευχάριστο πρόγραμμα, Μάριος — Ρομίνα — Κατερίνα, εισβάλλει Εαφνικά στό γραφεΐο τής εφημερίδας μας, φέρνοντας μαζί τους τή θύση των τρυφερών μελωδιών πού αναδύονται από μουσικά τους προγράμματα, μέ κείνες τίς υπέροχες και γεμάτες έκφραση και αίσθημα φωνές τους. Τρία αήδονια του μελωδικού μας πενταγράμμου, περνάει τώρα ανάμεσα από πεζά γραφεία κι από ψυχρές κι άκίνητες βιβλιοθήκες, δίνοντας μέ τήν παρουσία τους, μία ξεχωριστή νότα δροσιάς και γοητείας, στή μονοτονία του πνεύματος.

Οί... εισβολείς, πού μόνο τόν κ. Κομίνη δέν Εάφνιασαν — γιατί ήσαν καλεσμένοι του — κάθησαν άνετα στό γραφεΐο μας, διάβασαν τίς εφημερίδες μας, είδαν τά αρχεία μας και ήσαν τό ρούτο μας. Στήν... εύθυμη συζήτηση πού ακολούθησε, ό καθένας είπε τά δικά του.

— Ό κ. Κομίνης, ό τι πιστεύει στήν άνοδική πορεία του πολιτισμού και στήν διαρκή εξέλιξη της ποιητικής εύτυχία του ανθρώπου, μέ γνώμονα τή συνεχή καλλιέργεια τής κοινής συνείδησης.

— ‘Η Κατερίνα — άπεκάλυψε — ό τι, παρ’ ό τι ό μουσικός χώρος όπως είναι στή χώρα μας διαμορφωμένος, δέν γεμίζει τόν Εσωτερικό της κόσμο και τίς πνευματικές της ανάγκες, έντονος βρίσκει σπάνιες συναισθηματικές συγκινήσεις, στή δυνατή κι άληθινή φίλια και άγάπη πολλών συνδελφών της καλλιτεχνών, όπως του Μάριου, τής Ρομίνας κ.ά.

— Ό Μάριος είπε ό τι στή ζωή του είχα πάντα ένα μεγάλο πάθος. Τή μουσική. Τό τραγούδι τόν κάνει κυριολεκτικά εύτυχημένο και του δίνει δύναμη γιά νά ξεχάσει τίς συχνές πίκρες κι άπογοητεύσεις τής ζωής. ΈΕ άλλου προτιμάει νά μή διαβάζει τό κωράνιο τής φιλοσοφίας πού σέ ξαναγυρίζει στό ίδιο πάντα σημείο τής αρχής σου. Άλλά παίρνει τή ζωή όπως έρχεται.

— Και ή Ρομίνα, πού δέν ψάχνει ποτέ στό βαθύ και σκοτεινό

Συνέχεια στή σελ. 4

«‘Η έλληνικότητα στή μουσική μας εκφράζει τό λαό μας»

Πιστεύει ή εκλεκτή Έλληνο-ρωσίδα τραγουδίστρια
ΜΑΡΓΑΡΙΤΤΑ ΖΟΡΜΠΑΛΑ
και συνεχίζει:

«Θά τραγουδώ πάντα τή γνήσια έλληνική μουσική όπως εκφράζεται στό τραγούδι Θεοδωράκη, Χατζηδάκη και άλλων μεγάλων συνθετών»

Σ’ αυτό τό φύλλο ή ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ συνεχίζει τήν έρευνά της γύρω από τό Έλληνικό τραγούδι και τά προβλήματά του, μέ τίς απόψεις μιάς νέας και διακεκριμένης καλλιτέχνιδος.

Στήν έρευνά μας αυτή, πού άρχισε σέ προηγούμενα φύλλα μας, έχουν μέχρι τώρα εκφράσει τίς γνώμες τους οι διακεκριμένοι καλλιτέχνες του έλληνικού τραγουδιού, Μαρινέλλα, Βίκη Μοσχολιού, Νάντια Κωνσταντοπούλου, Χριστίνα, Άντζελα Ζήλεια, Σώτος Παπαδόπουλος, Σάκης Παπανικολάου, Γιάν. Κασρινός, Γιάν. Σπάρτακος, Έλπίδα, Γ. Κοινούσης, Μιχ. Βιολά-

Μία έρευνα πού πραγματοποιεί ό διευθυντής μας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΜΙΝΗΣ άποκλειστικά γιά τήν εφημερίδα μας

ρης, Μάιρη Άλεξοπούλου, Χρ. Κολοκοτρώνης, Κ. Βενετσάνος, Κική Τζαβέλλα, Πόπη Άστεριάδου, Ζωρζ Μέλοντυ, Σόνια Σαγκάρ, Ίω. Άλβα, Δ. Καλκάνης, Γρ. Μπιθικώτοης κ.ά.

Στά επόμενα φύλλα μας θα παραθέσουμε τίς άπόψεις και άλλων κορυφαίων εκπροσώπων του έλληνικού πενταγράμμου ώστε τό άναγνωστικό μας κοινό πληροφορηθή άσφαλέστερα γιά τίς θέσεις και τά πιστεύω τίς γνώμες και τίς αντιρρήσεις, εκείνων πού έχουν συμβάλει άμεσα κι άποφασιστικά στή διαμόρφωση και εξέλιξη του σύγχρονου έλληνικού τραγουδιού.

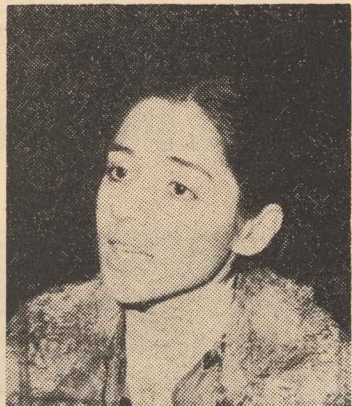
● Ποιά πρέπει νά είναι κατά τή γνώμη σας ή σύγχρονη Έλληνική μουσική παραγωγή ώστε νά εκφράζει πιά άμεσα και πιά πιστά τήν σημερινή τεχνική αντίληψη και αίσθηση του λαού μας;

— Νομίζω, ό τι μόνο ή έλληνικότητα μέ τά άπλά στοιχεία τής παράδοσης στή μουσική μας μπορεί νά εκφράζει σέ κάθε εποχή τό λαό μας και νά ανταποκρίνεται άμεσα στό καλλιτεχνικά του αίσθήματα, στήν κοινωνική του συνείδηση, στήν καθημερινή του ζωή.

● Πού άποδίδετε τίς διαφορές έκφραστικές τάσεις των τελευταίων έτών, πού καλλιεργούνται από τούς συνθέτες τής έλαφρής μουσικής όπως π.χ. (τό νέο κύμα τό ελαφρολαϊκό τραγούδι, ή μουσική πόν κ.λπ.); Πιστεύετε ό τι εκφράζουν τήν συναισθηματική ζωή των νέων ανθρώπων, ή πρόκειται γιά μία επιτηδευμένη διάθεση των μουσικών μας γιά μόδα και πρωτοτυπία;

— Φοβάμαι ό τι ή σύνθετη και ποικίλη αυτή πειραματολογία των συνθετών μας, οδηγεί στή σύγχυση και στήν κακή μουσική έκφραση και παιδεία του λαού μας. Πιστεύω, ό τι ιδιαίτερα θάλπει τήν καλλιτεχνική άγωγή των νέων ανθρώπων του τόπου μας γιάτί ή μουσική αυτή πού άποτελεί τό συνοθύλευμα διαφόρων ρευμάτων και μοντέρων τάσεων, είναι τελείως ξένη από τό αίσθήματα και τήν ψυχολογία του έλληνικού λαού.

● Είσαθε ύπέρ των καλλιτεχνικών φεστιβάλ και γενικότερα των μουσικών διαγωνισμών μεταξύ των νέων καλλιτεχνών, ή νομίζετε ό τι με αυτόν τόν τρόπο δέν έξυπηρετείται ούσιαστικά ή μουσική στον τόπο μας;

‘Η Μαργαρίττα Ζορμπαλά.

— Δέν έχω προσωπική πείρα άπό τή έλληνική φεστιβάλ τραγουδιού, γι’ αυτό και δέν ήθελα νά εκφέρω γνώμη.

Γενικότερα, όμως, τά μουσικά φεστιβάλ, εάν έχουν τίς απαιτούμενες προϋποθέσεις οργάνωσης και δικαιοκρίσιας, νομίζω ό τι δέν θα έβλεπαν κανέναν. Άντίθετα μάλιστα, θα μπορούσε και νά ώφελήσουν όρισμένους ταλαντούχους νέους καλλιτέχνες.

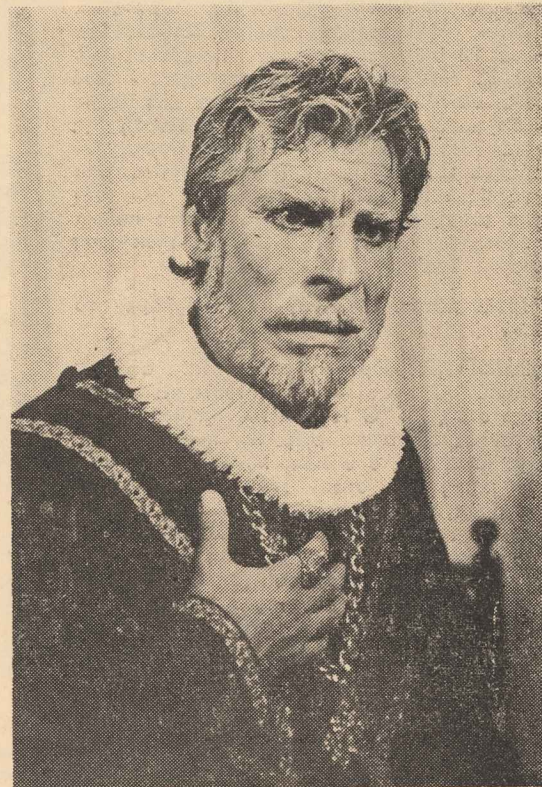
● Ό θεσμός τής Όλυμπιάδας τραγουδιού πού είχε θεσπισθεί στον τόπο μας κατά τήν διάρκεια τής Δικτατορίας, αλλά είχε διεθνή καλλιτεχνική άπήχηση, έπρεπε κατά τή γνώμη σας νά καταργηθεί; Και γιά τί;

— Στή διάρκεια τής Όλυμπιάδας Τραγουδιού πού μου λέτε, έχω ήμουνά στο έξωτερικό. Δέν έχω άπομένως τίποτα νά ειπώ, γιάτί δέν έβρω.

● Ποιά είναι τά σχέδιά σας γιά τό μέλλον;

— Νά τραγουδώ πάντα γνήσια έλληνική μουσική, Θεοδωράκη, Χατζηδάκη κ.ά.

ΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΕΙ Η «Ε.Λ.Σ.» ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΧΙΛ. ΤΣΑΝΤΑΛΟ

Ένας διαλεχτός καλλιτέχνης του μελοδράματος πού διαπρέπει κατά καιρούς σέ διάφορα λυρικά θέατρα τής Εύρώπης, σέ σοβαρούς και δύσκολους ρόλους τής όπερας, μέ θαυμάσια ύποκριτικά προσόντα, θεατρική πείρα και υπέροχη φωνή βαθυφώνου, πασίγνωστος στό φιλόμουσο κοινό τής Θεσσαλονίκης, ό Άχιλλέας Τσάνταλος, ξαναφεύγει σύντομα στό έξωτερικό γιά καλλιτεχνικές του υποχρεώσεις.

Πρό ήμερών τόν άκούσαμε και τόν χειροκροτήσαμε μέ άληθινό ένθουσιασμό, σέ κάποια εκδήλωση στή συμπρωτεύουσα, πού δέν είχε θέβαια κρατικό χαρακτήρα. Και μιά γεννήθηκε εύλογα τό έρωτημα. Γιατί ό θαυμάσιος αυτός καλλιτέχνης, νά μήν άνήκει στήν ‘Ε-

‘Ο Άχιλλέας Τσάνταλος γεννήθηκε στή Θεσσαλονίκη και σπούδασε γιά ένα χρόνο στό κρατικό ώδειο συνεχίζοντας τίς σπουδές του στήν Μουσική Άκαδημία τής Βιέννης γιά έπτά χρόνια, μέ ύποτροφία του Αυστριακού κράτους.

Φοίτησε στις τάξεις μονωδίου τής ώμιφώνου ILSE RAPP και στήν σχολή τής όπερας, στις τάξεις του ALEXANDER KALOY, άπό όπου και άποφοίτησε τό 1965.

Οί μεζοπυχιακές του σπουδές έγιναν στήν ‘Ιταλία, κοντά στους δισφημότερους καλλιτέχνες του Λυρικού Θεάτρου, όπως ή πριμαντόνα του ARTURO TOSCANINI ANNUNY SBISSA ό τενόρος FRANCO CORELLI και ή μεσόφωνος GIULETTA SIMIONATO.

Τό ρεπερτόριό του μελέτησε μέ τούς μεσέστρους LUIGI RICCI και ALBERTO LEONE τής όπερας τής Ρώμης.

Τραγουδής στήν ‘Αμερική, Καναδά καθώς και σέ πολλές Εύρωπαϊκές πόλεις.

Πρόσφατα τραγουδής στήν Πολωνία τόν ρόλο του Φίλιππου, από τήν όπερα DON CARLOS του VERDI. Έλάβε μέρος σέ όλες τίς παραστάσεις του FIDELIO, OTHELLO και Μαγικού Αύλου τής ‘Όπερας Θεσ/νίκης. Στά φετινά Δημήτρια έλάβε μέρος στήν Κάμερα όπερα του Μότσαρτ, BASTIEN-BASTIENNE.

Θνική Λυρική μας Σκηνή πού τόσο άνάγκη έχει από ίκανούς και άμειρους τραγουδιστές; Γιατί τό κρατικό μας μελοδράμα νά άφίνει στήν τύχη του και έντελώς άνεκμετάλλευτο ένα τόσο αξιόλογο και χρήσιμο ταλέντο, ώστε νά άναγκάζεται γιά τήν καλλιτεχνική του ε-αίσιωση νά κάνει καριέρα σέ ξένα θέατρα;

Νομίζουμε ό τι θα πρέπει πολύ σύντομα μάλιστα, νά ένδιαφεροθύν γιά τήν περίπτωση αυτή, οι ήθιοντες κ.κ. Βασιλείου και Χωραφά γιάτί είναι άντικειμενικά άπαραδέκτο νά δανίζουμε συ νέχεια καλλιτέχνες από τήν Εύρώπη και νά μήν τούς βρίσκουμε στον τόπο μας, όταν υπάρχουν.

Γ. Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ

‘Ο νεαρός ζωγράφος Σπύρος Πουλημένος μπροστά σ’ ένα από τά τελευταία του έργα πού θα παρουσιάσει στήν προσεχή άγομική του έκθεση στό Δέμο Άλίμου.

Από το σημειωματάριο του Κωστή Κοκόροβιτς

Τό παιδί κοί τό «έτος» του

Θέλετε μήπως μία επί πλέον απόδειξη ότι πράγματι γιορτάζει, με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και καθαρή συνείδηση ή θαρρύτατο άμαρτωλή άνθρωπος μας, το Διεθνές "Έτος του Παιδιού", καθώς υποκριτικά και «χωρίς περισκεψιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ» χαρακτηρίστηκε το 1979;

Δέν είναι δά, και τόσο δύσκολο, να την έχετε μία τέτοια άποστομωτική ίσως απόδειξη. Γενεύη 25 Αυγούστου 1979 Ρώτερ. Περίπου 50.000 ανήλικα κορίτσια εργάζονται παράνομα σε κακό φημα σπίτια της Βορειοανατολικής Βραζιλίας, άνα κοινώς χθές ή Διεθνής Οργάνωση "Εργασίας". Τα κορίτσια αυτά που αρχίζουν να «εργάζονται» σε ηλικία 12 ετών, εισπράττουν 10 κρουσέιρος, περίπου 12 δραχμές από κάθε πελάτη, ενώ υπο χρεούτων να πληρώνουν στους οίκους άνοχής περίπου 60 κρουσέιρος την ημέρα. Η έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης "Εργασίας", άναφέρει ότι πολύ συχνά τα κορίτσια αυτά πωλούνται από τους γονείς τους στο διάφορα χωριά και στη συνέχεια μεταφέρονται με φορτηγά στις πόλεις όπου άποτελούν τό άντικείμενο ενός δόκληρου συστήματος δουλεμπορίου.

— Τρέξε κόσμε. Στη φτήνεια τό βάλαμε τό «πράμα»!

"Αφθονία «εμπορεύματος» και, κυρίως άφθονία άγοραστών. "Ας προστεθούν και τούτα τό συμπληρωματικά στοιχεία: Ο Πατρίκ Μοντγκόμερυ πρώην βρεταννός συνταγματάρχης και πρόεδρος της "Ενώσης κατά της δουλείας, που έδρευει στο Λονδίνο κατάγγειλε στα "Ηνωμένα Έθνη ότι σπείρες προαγωγών στο βορειοανατολικό ιδίως της Βραζιλίας όπου ή φτωχολογία κυριαρχεί, δουλεύουν να είναι να βρίσκουν κορίτσια κάτω των 14 χρόνων, που τό βάρος τους δέν ξεπερνά τό 30 κιλά — ίσως γιά να είναι κανονικά και κομμά στην εμφάνιση. Στην εύνοικότερη περίπτωση τό κορίτσια αυτά, προορίζονται γιά σκλάβες σε πλουσιόσιπα και στην πιο «άτυχη» γιά πόρνες. Τό δουλεμπόριο βέβαια, έχει άπαγορευθεί έπίσημα με άπόφαση των "Ηνωμένων Έθνών τό 1963. Μα μήπως είναι ή πρώτη ή ή τελευταία άπόφαση των "Ηνωμένων Έθνών που καταστρατηγείται και γράφεται στο «παλιό υποδήματά μας»; Τόν Αυγούστο του 1977, ο παραπάνω Βρεταννός άνθρωπος είχε καταγγείλει παρόμοια σκάνδαλα στην έδρα των "Ηνωμένων Έθνών της Νέας Υόρκης με δράστες ξένους διπλωματικούς που εκμεταλλεύονται τό άξίωμά τους και την διπλωματική άσπλια τους κι έπιδίδονται στο δουλεμπόριο. Τό άποτέλεσμα ήταν οι έμπειρογνώμονες των "Ηνωμένων Έθνών ν' αυτοκηρυχθούν «άναρμόδιοι» νά κρίνουν «συναδέλφους» των και δυστυχώς ή Βραζιλία δέν είναι ή μόνη χώρα άφεντάδων και δούλων. Και στη Νιγηρία και στην Αυστραλία και στο Πακιστάν και στην Σαουδική Αραβία —ποιός ξέρει και πού άλλου— άνθει τό δουλεμπόριο, όπου παιδιά 12 και 14 ετών... θγαίνουν «στο σφυρί». Και ή σχετική έρευνα υποτίθεται ότι γίνεται δύσκολη, έφόσον οι καταγγελλόμενες χώρες είναι, έπίσης, μέλη των "Ηνωμένων Έθνών.

"Ετσι, τό "Έτος του Παιδιού, προχωρεί, γιορτάζεται και πανηγυρίζεται με λόγους και λογίδια πομπώδη — άπό λόγια και «μέσα κι έξω πάμε καλά»! — και οι «πρωτεργάτες» της όργάνωσης του «έτους» συνήθως παρασημοφορούνται σαν άνθρωπιστές και... φιλοπατιστές — φιλονειστές θέ λουμε νά πούμε...

Πόσα παιδιά, όχι κάτω των 12 και 14 ετών αλλά νήπια και μωρά της άγκαλιάς, δέν γίνανε, γίνονται και θα γίνονται προσφυγικά και προσφύγοντα παιδιά, πότε της Κορέας, πότε του Βιετνάμ πότε της Κύπρου, πότε του Έλληνισμού της Πόλης, πόσα πεθαίνουν από πείνα και ύποσιτισμό, από ψυχός, άρρώστιες και έπιδημίες...

"Αλλά και τά παιδιά των «προηγμένων» και με ζηλευτή εύμερμία και μέχρις αθάδεϊας κοινωνικής άσφαλείας, σε τί κόσμο ούσιαστικής άπάνθρωπιας, βίαιο κι έγκληματικό, διεφθαρμένο, έκπαρνευμένο και κακόν τά φέρνομε.

"Όλα αυτά και άλλα τόσα, οι όργανωτές του έτους του Παιδιού, σε παγκόσμια κλίμακα και τά θέλουν και τά γυρνίζουν.

Αυτό όμως, δέν τους έμποδίζει ν' αναλαμβάνουν υπό την ύψηλή τους προστασία τά παιδιά και τους νέους. Καθώς οι υπεύθυνοι της καταστροφής του Περιβάλλοντος και της φύσης, δέν έμπιστεύονται ν' αυτοσποκαλούνται σωτήρες και προστάτες της!

Βλέπετε, ή ύποκρισία του λεγομένου ανθρώπου δέν έχει όρια! "Όμως, ή ύπομνη, ή άνοχη και ή μοιρολατρεία, άκόμα φαίνεται νά έχουν κάποια όρια! Και αυτό άς τό έχουν ύπόψη τους οι ύποκριτές και οι φαρισαϊζόντες!..

Επιστολές

Αξιότιμη κύριε Κορίνη

Θάθελα πρώτα νά σας συγχαρώ ειλικρινά γιά τό πνευματικό πλάτος που παρουσιάζει ή εργασία της έφημερίδας σας. Άληθινά τέτοιες καλοπροαίρετες και άξιόλογες προσπάθειες σπανίζουν στη χώρα μας. Είναι συγκινητικό τό ενδιαφέρον με τό όποϊον άγκαλιζέστε, τονώνετε και προβάλλετε την κάθε πνευματική προσπάθεια.

Σας εύχαριστώ θερμά που φιλοεξηγήσατε ποιήματά μου στην έφημερίδα σας και θεωρώ τιμή μου που με συμπεριλάβατε στους έκτακτους συνεργάτες σας. Σας στέλνω ένα μικρό άκόμα δείγμα της δουλειάς μου, που μόδεσα νά πολυγγραφώ.

Θά ήθελα νά σας παρακαλώ νά με ειδοποιήσετε άν σας είναι δυνατόν, πότε και με πούους δόρους γίνεται διαγωνισμός παιδικού βιβλίου.

ΚΑΙΤΗ ΧΟΝΤΟΥ — ΚΑΛΑΪΤΖΗ

Φιλόλογος

Β' Λύκειον "Αργους

Νεοελληνική ποίηση

"Εκσταση

Έποχές άμφισβητήσεων

ΕΛΕΝΗΣ ΟΡ. ΑΒΑΤΑΓΓΕΛΟΥ

Ω ναι θυμάμαι σαν νάναί τώρα...

όταν τό μούχλο του δειλινού στεφάνωσε την πλάση κι' ή έκσταση μάς έφεραν σε μία καινούργια χώρα.

Ήταν άνήφορος πολός, στο τέρμα αυτού του δρόμου, τά χέρια άπλώναμε ψηλά κι' άγκάλιαζαν τό βόλο.

Δέν είχαμε την αίσθηση του φόβου και τ' άγνώστου θαρρείς πως ξαναπαίξαμε τών παιδικό μας ρόλο.

Τ' όλογεμα μάς έφερε στην πύρνη του φλόγα, κατάσπασε διπλή ζωή στο σκύρτημα τ' άπειρου.

Ρουφούσαμε σαν δύο παιδιά άπ' της ζωής τή ρόγα τό φίλτρο και την έκσταση του πιά γλυκού όνείρου.

Είναι στιγμές που ή ζωή πεθαίνει και γεννιέται από την ίδια δύση που κλείνει: ο πλανήτης.

"Ετσι άπλό και σύνθετο σβύνει και ξεπετιέται κι' άς είναι ο χρόνος πλαστούργος

κι' άς μοιάζει καταλύτης.

Απολύτρωση

ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΛΚΑΝΗ

"Οσφραίνονται την άρπαχτική σου επιθυμία Αισθάνομαι την ταραγμένη σου άνάσα Άκούω τη θερμή, λαχνασιμένη φωνή σου. Είσαι ού!

Ναι, είσαι, ού, που ξέφρανα μ' άποζητάς γυρεύεις τον καρπό σου Ξέρεις πως βρίσκεται μεσ' στην παλάμη μου. Είσαι ένα μωρό θηρίο που ζητάει τη λεία του. Πόσο σου μοιάζω...

Είμαι κι εγώ ένα άπληστο ζώακι, έχων τό λογική, έχων τό πνεύμα. Πρέπει στη φύση πάνω άπ' όλα νά κάνωμε θυσία! "Ερχομαι, σέρνω μαζί μου τη διπλή άπολύτρωση...

Ευθύνη

ΣΠ. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΥ

Κύττα τό πέλαγο που χάνεται τό γισσαμί π' άνθίζει και πές μου πόσο έφταιξα στο κόσμο που γυρίζει

Κι' άν ίσως έφταιξα πολύ συγχώρα με και πάλι θάρρει και τούτη ή άνοιξη τό ίδιο όπως κι' ή άλλη.

Θλιβερή άνάμνηση

ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΖΑΡΟΥΤΗ

Κούφιος μνήμες άδεια συναισθήματα καρδιές που χτυπάνε δίχως λόγο.

"Ηδονική ζωή χωρίς νόημα που ξεφτίζει τη φύση, κλεμένο όζυγόνο από έρπετά, μάταιο έξοδο κι' άδικο...

Θλιβερή άνάμνηση...

ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Τώρα τό ξέρεις Ζούμε σε μία έποχή άμφισβητήσεων Τά δέντρα είναι πράσινα Ο ήλιος κίτρινος, τά σύννεφα μαθιά και τίς νύχτες στο φεγγάρι διακρίνουμε σειρές από αϊχμαλώτους. Τώρα τό ξέρεις Άφήνουμε τη γή γιά νά πάμε στη σεληνή Γιατί ή γή γέμισε από σιμά καιρός γιά νέους τόπους άναζήτησης. Τώρα τό ξέρεις Έχουμε στα χέρια μας ένα κομμάτι ψωμί ένα μαχαίρι, ένα παγούρι με κρασί Χωρίς αυτά δέν ξεκινάμε γιά ταξίδι Μόνο νά μην ξεχάσουμε Έκεί στους άλλους τόπους που θά πάμε νά πάρουμε λίγο χώνμα και μία χούφτα έλιές Έχουμε άνάγκη από αυτά τά έφόδια και από κάποια χαμόγελα ένοχής γιά νά φυλάσουμε τις έποχές μας στους άλλους τόπους.

1974

Αύγουστιάτικο φεγγάρι

ΦΕΦΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ — ΜΠΑΒΑΡΕΖΟΥ

Φεγγαράκι... Στης πόλης τό χαμένο ούρανό... γυμνό άπ' άστέρια... άνάμεσα άπ' τά κρήνη της ανθρώπινης κτήσης, δίχως πράσινη άνάσα και ρυάκια, δίχως τριλους και νεράιδες, σβύνει σε μία γωνιά, πίσω από μία ταράτσα χωρίς κοντάδες...

Πατρικό μου σπίτι

ΚΑΙΤΗΣ ΧΟΝΤΟΥ — ΚΑΛΑΪΤΖΗ

"Η ψυχή σου στοιχείωσε χιλιάκριβο, πατρικό μου σπίτι. "Η ψυχή σου στην ψυχή μου ρήγισα κι οι δυο ψυχές μαζί άντάμα, βουδό άρχίζουν τώρα κλάμα.

Τό παρόπνο του χωριμού, της καρδιάς νοσταλγικά ο πόνος. —πιο βαθύ όσο περνάει ο χρόνος— κι άπόψε σε ζωντάνεψαν στη θύμησή κι έγινες ού γιά μέ τό κόσμο όλος.

Ροδοπέταλα

ΛΑΚΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

Θέλω κάτι νά σου πώ, της καρδιάς μου μυστικό. Κι' άπ' τόν κόσμο άν χαθείς, μάτια μου, μη μ' άρνηθείς. Θέλω κάτι νά σου πώ που με τυραννεί καιρό. Μη διστάσεις, μέσ' τη μπόρα, δές τό άστέρι και προχώρα. Στο δεινράκι τ' άψηλό... τρέχει γάργορο νερό... Στο δεινράκι τ' άψηλό στέκω και σε καρτερώ.

Τό φολκλορικό μπολλέτο της κ. 'Ιταλίας στη Δάφνη ΓΟΗΤΕΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΑΣ

"Ενα άπό τά ωραιότερα κορίτσια του Ιταλικού μπολλέτου, ή Κριστίνα Τουριάτι, με τη γραφική τοπική φορεσιά της, ποζάρει γιά την έφημερίδα μας.

Στη μικρή έπαρχία της κάτω 'Ιταλίας, τό Μπρι άτικο, που ή γεωγραφική του θέση τό θέλει κοντά στο Ριτζί της Καλαβρίας, με τόσους κατοίκους, όσα είναι τά δάκτυλα μιας παλάμης σε χιλιάδες, λειτουργεί και έξελεστικά θριαμβευτικά ένα μικρό καλλιτεχνικό συγκρότημα, ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που άναθίει την λαϊκή χορευτική παράδοση του τόπου του, με άκριβεία και συνέ-

πεια.

Πρό λίγου καιρού, τό μικρό αυτό συγκρότημα, έμφανίστηκε στο πρόγραμμα του 3ου διεθνούς φολκλορικού Φεστιβάλ του Δήμου Δάφνης, προσφέροντας στους πολυάριθμους θεατές του, ένα θαυμάσιο θέαμα, αισθητικής όμορφιάς, με τό χρώμα και τό χαρακτήρα του τόπου του, βαθειά ριζωμένα στη χορευτική του δομή. Οι περίφημες λαϊκές ένδυμασίες των χορευτών, ή φολκλορική μουσική, ό έντονα χαρούμενος ρυθμός των τραγουδιών τους, ή άνετη και πλαστική παλμική κίνηση, ή νεανική λεβεντιά και ικμάδα του συνόλου, και πάνω άπ' όλα, ή όρσσία κι ή όμορφιά των κοριτσιών του μπολλέτου, διαμόρφωσαν μία πολύ ιδιότυπη και γλυκειά άτμόσφαιρα, σωστό αντίγραφο παλιάς λαϊκής Σικελιάνικης γιορτής.

Χάρηκαμε αλήθεια, αυτή την παράσταση κι άναλογιστικάμε πάλιές άλλοτινές έποχές, με την εύτυχημένη γραφικότητα της ρομαντικής ζωής και του άπλου κι άγνού αισθηματικού όνείρου.

Ζήτησαμε νά γνωρίσουμε κι άπό κοντά τη διευθύντρια κ. GIACOMINA GRASSO (Τζιόκομινα Γράσο) και τά μέλη του μπολλέτου γιά νά μάς πουνά, κάτι άπ' τη ζωή και την ιστορία του συγκροτήματος. Δυό ποσέμορφες Ιταλίδουες μάς διερμήνευσαν στα άγγλικά τά λόγια της κ. ΤΖ. Γκράσο.

"Είμαστε χορευτικό σώματείο έρασιτεχνών, που ίδρύθηκε πριν δέκα χρόνια στη μικρή μας πόλη. Σπουδάζουμε τους τοπικούς μας χορούς στα νέα παιδιά που έπιθυμούν νά γίνουν μέλη μας δωρεάν, και τους καλλιεργούμε την άγάπη γιά την παράδοση. Οι περισσότεροι όμως γονείς, σέπτονται πιο πρακτικά γιά τά παιδιά τους και δέν είναι πρόθυμοι νά βοηθήσουν τό έργο μας. Οι χορευτές μας είναι τώρα 27 άτομα, κορίτσια κι άγόρια, σπουδαστές και εργαζόμενοι, που έχουνε ταλέντο και όρεξη γιά χορό. Χορεύουμε μόνο Ταραντέλλες, σε διάφορες μορφές κι άπό διάφορες έποχές. Τά μέλη του χορού μας, που μπορεί νά είναι άπό δέκα έτών και άνω, άκούονται μόνο μερα παρά μέρα. Έχουμε δική μας όρχήστρα, άπό έρασιτέχνες μουσικούς, τρέδεύουμε όμαδικά σε διάφορες πόλεις της Εύρώπης που μάς προσκαλούν και έμφανίζουμε στα φολκλορικά φεστιβάλ. Φέτος ήρθαμε γιά πρώτη φορά στην Έλλάδα, που μάς άρέσει σε όλους πολύ."

Γ. Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ

Η Άμάντα στο "ΧΙΛΤΟΝ" προβάλλει τη Μύκονο

"Η Άμάντα είναι ένα άξιολάτρευτο κορίτσι, που άνήκει στο σπάνιο είδος των ανθρώπων που έξρωσ νά κατακτούν με τά αισθήματά τους τις καρδιές και την άγάπη των άλλων. Παράλληλα όμως ή Άμάντα, άνήκει και στην κατηγορία των ανθρώπων που γοητεύουν τους άλλους με τά φυσικά τους χαρίσματα και τό άψογο καλλιτεχνικό τους ταλέντο. Έγώ, τουλάχιστον, τη θαυμάζω και στις τρεις καλλιτεχνικές της επιδόσεις, γιαντί μου φαίνεται πολύ άληθινή και άπόλυτα συνεπής στην τέχνη της.

"Η Άμάντα είναι ήθοποιός, τραγουδίστρια και μανекέν. Πολύ γνωστή και πολύ άγαπητή στο πλατύ κοινό. Τό πολύπλευρο αυτό ταλέντο της έκδηλώθηκε πρώτα στο θέατρο. Μετά την άποφοίτησή της άπό τη δραματική σχολή, έμφανίστηκε με πολλή έπιτυχία σαν ήθοποιός από μεγάλα θέατρα, όπως στο "Ρέξ" με τόν Κωνσταντάρρα, στο "Μινώα" με τό Γκιωνάκη, στο Μπουρνέλλη με τό έργο του Ζακόπουλου "Ο Γυρολόγος" κ.ά. νάντα σε δώσκαλους ρόλους κι αξιόλογους. Παράλληλα όμως ή Άμάντα ένοιωσε μέσα της την άνάγκη νά σπουδάσει μουσική και νά δοκιμάσει στο έλαφρό τραγούδι, που τελικά την κατέκτησε όλοκληρωτικά. Σαν επαγγελματίας τραγουδίστρια έμφανίστηκε στα γνωστότερα κέντρα διασκεδάσεως, στο Φαληρικό Δέλτα, στο Κάν-Κάν, στο Στόπ, στα Δελινα κ.ά. Τό φετινό καλοκαίρι με τά την έπιστροφή της άπ' την Αμερική, την έέδαμε νά έμφανίζεται συνεχρώως στην Αίγλη του Ζαπφείου και στο νυχτερινό κέντρο "ΜοΕίμ".

"Όμως ή Άμάντα, έχει κι άλλη μία μεγάλη άδύναμία και έντονη παρουσία. Έμφανίζεται από χρόνια, ως μανекέν στον περίφημο οίκο μόδας του Γιάννη Γαλάτη, με την ίδια πάντα έπιτυχία. Άπό τόν ωραιόκοσμο της μόδας, θεωρείται ένα άπό τά πιο έγκυρα μανекέν του τόπου μας, που συγκεντρώνει τό ιδιαίτερο ενδιαφέρον των κυριών στις πασαρέλλες των έπιδείξεων. Κι ό ίδιος ο Γαλάτης την έμφανίζει σαν ένα έξαιρετικό και πολύτιμο διαμάντι, μέσα στα άλλα του όμορφα κοσμήματα.

Γ. ΚΟΜΙΝΗΣ

Από τις έπισκέψεις μας στα άτελιέ των καλλιτεχνών

"Από τόν κύκλο των έπισκέψεων του διευθυντού μας κ. Γ. Κομίνη στα άτελιέ των καλλιτεχνών ή φωτογραφία εικονίζει στιγμιότυπο άπό τη συνάντησή του με τόν γνωστό Πειραιώτη ζωγράφο Τάκη Μωραϊτή, στο άτελιέ και άκόλουθως στο άπ' αυτού του τελευταίου. Ο κ. Κομίνης διαμόρφωσε πού ίκανοποιητική γνώμη γιά την τελευταία δουλειά του Μωραϊτή, που φανερώνει άψογη τεχνική, πλούσιο ταλέντο και προχωρημένη πείρα από πλατιά άσκηση.

ΣΤ.Π.!! ΕΔΩ ΝΕΙΑΤΑ!!!

Σειρά επισκέψεων του Διευθυντού μας στα ατελιέ των Θεσσαλονικέων καλλιτεχνών

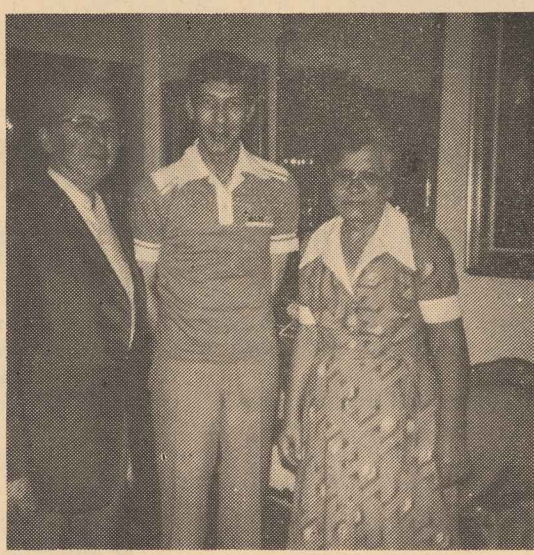
ΚΑΤΩΤΕΡΩ παραθέτουμε φωτογραφικά στιγμιότυπα από τις επισκέψεις του διευθυντού μας κ. Γεωργίου Κομίνη στα ατελιέ γνωστών καλλιτεχνών της Θεσσα-

λονίκης, που έπραγματοποίησε στα δύο πρόσφατα ταξίδια του στη συμπρωτεύουσα, με σκοπό την οργάνωση και κινητοποίηση σε πλατύτερο δημιουργικό φά-

σμα, του πνευματικού και καλλιτεχνικού κόσμου της πόλεως της Θεσσαλονίκης.

ΣΤΗ φωτογραφία ο κ. Κομίνης, ακούει με συγκινητικό ενδιαφέρον, τις οδυνηρές επιπτώσεις που είχαν από τους τελευταίους σεισμούς της Θεσσαλονίκης, τα γλυπτά έργα και το ατελιέ, του διακεκριμένου γλύπτη - καθηγητή κ. 'Αθ. Μηνόπουλου, μα και την άστοργη αδιαφορία των διαφόρων αρμοδίων. 'Ο κ. Κομίνης εκφράζει το θαυμασμό του για το ψυχικό και ήθικό σθένος του καλλιτέχνη και του εύχεται να συνεχίσει απότομος το δημιουργικό έργο του.

ΜΙΑ άναμνηστική πόζα του κ. Γ. Κομίνη, μετά το έκλεκτο ζωγράφου - αγιογράφου και της κ. 'Ιω. Κασόλα, στην οικία του ζεύγους 'Ο διακεκριμένος επισκέπτης, αφού είδε τα παλαιότερα ζωγραφικά επιτεύγματα του κ. Κασόλα και εξέφρασε την άμεριστη ικανοποίησή του, υπεσχέθη να επαναλάβει την επίσκεψή του προσεχώς, στους χώρους των ναών που έχει φιλοτεχνήσει για να κατατοπιστεί και περί του αγιογραφικού και τοιχογραφικού έργου του καλλιτέχνη.

ΜΙΑ ακόμα ενδιαφέρουσα επίσκεψη έκανε ο κ. Γ. Κομίνης, στο ατελιέ του διακεκριμένου ζωγράφου κ. 'Εμμ. Δραγώνα, μετά το οποίο συνεζήτησε θέματα άφορδοντα στην καλύτερη στελέχωση και διεύθυνση του καλλιτεχνικού κλιμακίου της «Πανελληνίου Έταιρείας Πολιτισμού Γραμμάτων και Τεχνών» στη Θεσσαλονίκη. Παράλληλα ο κ. Κομίνης, είδε την καλλιτεχνική δουλειά του κ. Δραγώνα, από την οποία απέκομισε άριστες έντυπώσεις.

ΣΕ περιβάλλον καθαρά εικονολατρικό, που επέδωσε μια έντονη εκκλησιαστική ατμόσφαιρα, συνάντησε ο κ. Κομίνης τον διαπρεπή αγιογράφο κ. Νικ. Γεωργιάδη, μετά το οποίο ο οποίος συνεζήτησε, σχετικά με τους νέους και φερέλπιδες αγιογράφους που σπουδάζουν στο ατελιέ του, την τέχνη της αγιογραφίας. Τόν κ. Κομίνης ενάγγησε ο καλλιτέχνης, σε όλα τα μήκος των εκατοντάδων εικόνων του. Κοτασιζόντας τον λεπτομερώς για την πολύμοχθη παραγωγική εργασία του.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Η συμφορά

ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΤΑΝΗ

Σάν ήρθε τό καλοκαίρι, ήταν θερμό και υγρό. Γεμάτο απ' τα πού απλώνονταν γύρω από κείνα που γεννιόντουσαν κάθε μέρα κι' από τούτα που ή ίδια ή φύση γκρέμιζε.

Τίς πρώτες μέρες του 'Ιούνη, ένας νέος κόσμος από φύλλα, χόρτα, λουλούδια, ξεπρόβαλλε θριαμβευτικά δλόγυρα, ενώ ή νύχτα γέμιζε από τίς φω- νές των πουλιών. Τά σκυλιά από τά γύρω σπίτια μαζώχτηκαν κάνοντας ένα μεγάλο γύρω στις γειτονιές, σαν ένα ξεγνοιαστο- κοπάδι από πρόβατα.

Η χαρά, μ' έσπρωχνε να προ- σέχω πράγματα μάλλον άση- μαντα πού ως χθές τά προσπερ- νούσα αδιάφορα, σαν να μην ή- πήρχαν. Έβκαν όνειρα, σχέδια ήμπρος στον καθρέφτη και με- τρούσα μία - μία τίς μέρες ως ή Κυριακή. 'Ονειρευόμουν α- τλάζινα πέπλα κι' ήθη λεμο- νιάς και σμίρνα πάνω στα όλα έβαν καλλιία μου.

Αλλά δυστυχώς, κανείς δεν είναι πιά δυνατός από τό πρ- οβλεπόμενο του. Σάν φίδι κρυ- μένο στα λουλούδια, ήρθε άργά χωρίς θόρυβο και γκρέμισε τ' όνειρά μου.

— Έ... κοπελλιά μου... τί καρτεράς κοντά στη θάλασσα σαν πέφτει ο ήλιος; Μήπως συλ- λογιόσαι πώς θάρη κάποιος, από κείνους τούς μορφονιούς με ή γαίρα του, για να κουρ- σέπει ήν καρδιά σου;

— Ά... Έσύ είσαι, καπετάν Νικόλα; είπα ξεφρισμένη και στράφηκα να τόν κυτάξω. Πός ήγνε τό ψάρεμα;

— Λίγα πράγματα. Η φουρ- τούνα θαρρείς, πώς έδωσε όλα τά ψάρια και τά πήγε σ' άλλες θάλασσες... Κράτησα μόνο δύο λυθρίνα για έλόγου σου.

— Είσαι πολύ καλός, καπε- τάν Νικόλα.

— Νάχεις χάρη πού σε συμ- πιάσασα, γιατί δεν χαρίζω εύ- κολα τά ψάρια μου στην κάθε μορφονιά.

Τράβηξε ή βάρκα του στην άμμουδιά και ήρθε να καθήσει στο πλάι μου.

— Κάνουμε ένα τσιγάρο; Άλλά τσιμουδιά ής καπετά- νισσας. Σάν με βλέπει να «φω- μάρω» άρχίζει τίς γκρινιές ής.

— Σ' αγαπάει και νοιάζε- ται για σένα.

— Δεν λέω, αλλά... να, τρα- διέται τό άτιμο. Μή μού πείς, πώς δεν συμφωνεί.

— Ναι, τού άποκρίθηκα και πήρα από τά χέρια του, τό τσι- γάρο πού μου πρόσφερε.

— Σάν ήμουν νιός κι' εγώ, άρχισε να λέει άφήνοντας τό δλέμμα του να ταξιδεύει, πέ- ραι μακριά, μου άρεσε να παίρ- να τό καίρι μου και να τραβάω σ' άνοιχτά. Η θάλασσα, ή- ταν κομμάτι απ' ήν ψυχή μου. Τίς νύχτες λοιπόν, άφηνά τό τιμόνι και ξεπλωμένος στο κα- τάστρωμα, άγνάντευα τ' αστέ- ρια. Τά μέτραγα. Έξερά απ' έξω ήν 'Αρκτο κι' έβάζα σημά- δι για τ' άλλο βράδυ. Άποξε- χνιόμουν άσπου έρχότανε τό χάρμα να με ξυπνήσει απ' τούς στοχασμούς μου. Τότε έ- τούς αλάλα και ξεκινάγα για τό σπιτικό μου... Όταν έρω- τεύηκα ήν καπετάνισσα έχα- σα τά λογικά μου. Είναι πα- ράξενο πώς ξεστρακίζει και πα- ραπατάει ο νους τού άνθρώ- που. Όλες οι θάλασσες γίναν- νε μία λιμνούλα τόση δά, πού μ' έπνιγε. Τριγύριζα στα μου- ράγια σαν παλαβός. Μπέρδευα τ' όνειρα με τά σχέδια πού πι- λάτευαν ήν ψυχή, τό νού, ήν καρδιά. Όσπου ή κυρά έπτε τό ναί, ήρθα και πιλόαζα από χάρά και φώναζα στις γειτο- νιές πώς ή κυρά θά γινόταν γυ- ναίκα μου. Όλοι με πέρναγαν για μάυρο και κάναν τό σταυ- ρό τους... Ω!... πώς νοσταλ- γώ κείνα τά χρόνια κοπελλιά μου, πού 'μουν νιός.

— Καί τώρα καπετάν Νικό- λα;

— Τώρα χαίρομαι τούς νέ- ους, όταν τούς βλέπω να κρη- τίνονται από τό χέρι και κυτ- τάζουν δλόγυρα για ν' άλλα- ξουν κανένα κλεφτό φιλή. Τ' ά- γαπώ τά νειάτα. Όπως και σένα κοπελλιά μου πού κοντεύει μήνας πούσαι στο νησί μας και δεν είδαμε σταλιά τό χαμό γελό σου. Είσαι όμορφη και δείχνεις φρονιμάδα τού λόγου σου. Δεν μοιάζεις στίς ζένες παρδαλλές πούρχονται για πε- ριπέτα στον τόπο μας. Λοι- πόν μάτια μου;...

— Πρίν με ρώτησες, τί ά- γναντεύω όταν κυτάξω ή θά- λασσα, τού άπάντησα. Δεν ξέ- ρω... Ίσως φοβάμαι να στρέ- ψω τό βλέμμα μου πίσω και να δώ ή συμφορά πού άφησα, σαν έτρεχα να σωθώ από αυτό πού σερνόατο ξεπίσω μου...

— Συνέχισε κόρη μου.

— Άνέκφραστη τόν κύτταγα. Βρισκόμουν πέρα απ' αυτόν κι' απ' τ' άγρια βουνά πού ύψων

ταν σαν θειά έμπρός μου. Πέ- ραι απ' ατή ήν άτέλειωτη θά- λασσα. Κάπου ψηλά στο Βορ- ρά. Έκεί ήταν ο τόπος πού γεν- νήθηκα, μεγάλωσα κι άγάπησα. Καβάλα πάνω στα κάστρα, έ- νοιωθα ήν άτρίκτιστη θάλασ- σα να ρέει στα πόδια μου γα- λήνια, άκύμαντη, αιώνια, με τό ζαφειρένιο κύμα συντροφιά. Ά- πό ήν άλλη πλευρά, τό θεόρα- τό βουνό, πού μέσα στα σπλά- χνα του έβραζε ο θυμός. Έπει- ρά ήρθε ή συμφορά κι' όλα μύ- ρισαν σαπίλα και θάνατο. Έ- κλεισα τά μάτια καταπίνοντας τά τελευταία μου δάκρυα. Τ' άλλα είχαν στεγνώσει πρίν ά- πό μέρες πάνω στα μάγουλά μου.

— Κλαίς, είπτε ο γέρος ψα- ράς, ξεφινικά στο πλάι μου.

— Ήταν Κυριακή, δόγγηξα. Τό πρϊό θά γινόταν ο γάμος μου με τόν Πέτρο. Είχαμε βρεί ένα ξεκκλήσι. Μόλις ο παπάς είχε σκαλώσει πάνω στα μαλ- λιά μας τά στέφανα όταν νοιά- σανε έναν παράξενο θόρυβο να σγαίνει μέσα απ' τά έγκατα της γής. Κυταχτήκαμε σαστι- σμένοι. Έπειτα τρομαγμένοι.

Όσπου να καταλάβω τί συνέ- βαινε είδα τόν Πέτρο πεσμένο κατάχαμα. Ένα δοκάρι τόν εί- χε χτυπήσει στο κεφάλι. Είδα τά μάτια του, να με κυτάζουν άνέκφραστα, παγωμένα. Ό πα- πάς, μ' άρπαξε από τό χέρι κι' εγώ, αδύναμη σαν τό καλάμι, έσκυφα στον μανισμένο άγέρα και τδβαλα στο πδδια.

«Ρωγμές είχαν χαραχτεί στη γή. Τά μαυροπούλια ακούζαν- πε πάνω από τά έρήπια. Όλόγυρα, άκουγες κλάματα σπαραχτικά από μανάδες και παιδιά... Έ- πειτα βρέθηκα εδώ στο νησί.

Ό Πέτρος μου είχε μιλήσει για τούς δικούς του. Ήρθα να τούς άναμώσω. Μά... πείει καιρός πού δεν έχω τό κουράγιο να τούς άναζητήσω και να τούς πδ...

Ό γέρο - ψαράς με κύτταξε άπαρηγόνα.

— Πός ο γιός σου καπετάν Νικόλα, θάρηκε ή μέρα τού γάμου του στα έρείπια μιάς εκ- κλησιάς.

Τόν κύτταξα βουδή από εκ- πληξη. Είδα τά μάτια του φα- ρνικά να βολώνουν από δάκρυα. Καί τότε, μή μπορώντας άλλο να κρατηθώ, τόν άγκάλιασα σφι- χτά πάνω μου. Κλαίγαμε κι' οι δύο με άναφιλητά, πονεμένοι ως τά κατάδαθα ής ψυχής.

Οι Μίς «τουρισμός

'79» «γιορτή

κρσοιού» και

«καλοκαίρι '79»

Στά πλαίσια των εκδηλώσε- ων ής Γιορτής κρσιού έγιναν τά έφετεινά καλλιστεία για ήν εκλογή των Μίς «Τουρισμός '79», «Γιορτή Κρσιού» και «Καλοκαίρι '79», στο Δοφνί.

Μίς «Γιορτή Κρσιού» εξέλε- γη τό μανκεν Μαριάννα Χρη- στοφάρη, 20 έτών, από ήν Ά- θήνα Μίς «Τουρισμός '79» ή 'Αγγλίδα Ντέλλο, φωτομοντέ- λο, 24 έτών, από τό Λονδίνο, και Μίς «Καλοκαίρι '79» ή σπουδάστρια Σούλα Ροδαλή, 20 έτών, από τόν Πάρο. Άνα- πληρωματικές εξέλεγησαν αντί- στοιχα οι δεσποινίδες Άνα- μπέλλα Γερακίτου, Νοήλη (από τό Βέλγιο) και Κική Κορογιάν- νη.

Η στέψη των Μίς, πού μα- ζί με τόν τίτλο πήραν πολλά και πούσινα δώρα, έγινε από ήν «Μίς Έλλάς 1979» Μίκα Δημητροπούλου. Η τελετή πλαισιώθηκε από καλλιτεχνικό πρόγραμμα, πού παρουσίασε ο Κώστας Βενετσάνος. Έμφανί- σθηκαν οι Γιώργος Ζαμπέτας, Γιάννης Πετρόπουλος, Άλεξάν- δρα, τά μουζούκια τού Γιάν- νη Βέλλα, τό μπαλέτο «Κορέ- κι», τό συγκρότημα «Αμάντες» κ. ά.

Θεατρικά

— Στο Δημοτικό Θέατρο Κή- που, συνεχίζονται οι παραστά- σεις ής κωμωδίας «Τρικυμία σε φλυτζάνι» πού έγραψε ο Βαγ- γέλης Γκούφας. Η σκηνοθεσία είναι τού Μιχάλη Μπαχλή, και τά σκηνικά κοστούμια τού Νί- κου Πολίτη. Η μουσική τού Γιώργου Τσαγκάρη και ή χορο- γραφία τού Γιάννη Φερύ.

Στό έργο παίζουν οι: Γιω- ργος Πανταζής, Θηρεσία Μανω- λούδη, Νέλσον Μαραζόπουλος, Γιώργος Φουρνιάδης, Άννα Συ- μεωνίδου, Πόπη Άλβα, Μαρία Μαραζόπουλου, Κώστας Άπο- στολίδης, Πέρης Μιχαηλίδης. Χρήστος Τσακίροπουλος, Διονύ- σης Παγουλάκης, Άλέκος Ουδί- νης, Ντίνα Νικολαΐδου, Μιχά- λης Νικολαΐδης, Γιώργος Κώ- τος, Νίκος Μαστοράκης, Γιώ- γος Βλαχόπουλος, Νίκος Κολο- δός, Θεόδωρος Ριζούδης και Μυρτώ Τσακίροπούλου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αξιότιμη Κύριε Κομίνε

Σκοπός ής επιστολής μου είναι να Σας εύχαριστήσω, για ήν εύγενική φροντίδα σας πού παρά ήν άθέλητη άπουσία μου από ήν Λογοτεχνική Συγκέντρωση τού έορτασμού ής «Έλευθε- ρης Σκέψης» έγινε άπαγγελία τού ποιήματός μου «Άθήνα». Νομι- ζω ότι τό ποίημα αυτό εκφράζει ήν Πρωτεύουσα, ήν πόλη ής τέ- χνης, ής επιστήμης και τού μεγαλείου. Άναφτερώνε πολλές δε- ές και ζωογονεί τό σημερινό πνεύμα για ό,τι ώραιο, μεγάλο και άληθινό.

Σας εύχαριστώ και σάς συχαίρω για ήν άκούραστη προσπά- θειά σας, στον πολιτιστικό τομέα, για ήν πνευματική εξέγωση ής χώρας μας.

Με πολλήν εκτίμηση και πνευματική αγάπη

ΕΥΑΝΘΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

Έκπαιδευτικός - Λογοτέχνης

Κέρκυρα

Νέα απ' ή Θεσσαλονίκη

ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΤΑΝΗ

— Στην αΐθουσα τού ξενο- δοχείου «Χάρις» πού βρίσκεται στ' Ωραιόκαστρο, ο ζωγράφος Γιάννης Παπαδόπουλος παρου- σίασε 40 πίνακες σε λάδι, από τοπία, πορτραίτα, νεκρές φύ- σεις, κι' έντυπώσεις από ήν παλαιά Θεσσαλονίκη.

— Συνεχίζεται μ' επιτυχία ή λειτουργία ής πρώτης, έ- λευθερής, εκθέσεως ζωγραφί- κης, χαρακτικής και γλυπτικής «Σύγχρονων Βουλγαρών Ζωγρά- φων» στο κέντρο τέχνης και λό- γου «Πανσέληνος». Η έκθεση, ατή πού είναι καρπός ής συ- νεργασίας τού «Πανσέληνου» και τού τμήματος εικαστικών τεχνών τού καλλιτεχνικού όργα- νισμού «Αίμος» ής Σόφιας, περιλαμβάνει εκάτον δέκα έρ- γα πού αντιπροσωπεύουν όλες τίς γνωστές τάσεις ής Βουλ- γαρικής τέχνης. Η έκθεση θά μείνει άνοιχτή έως τίς 3 'Οκτω- βρίου.

— Καταπληκτική επιτυχία σημειώνει ή έκθεση ζωγραφικής «Έλλάδα και έξων ζωγράφοι πού άγκαινίστηκαν στις 9 Σε- πτεμβρίου στην αΐθουσα τού ξενοδοχείου «ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΛ- ΛΑΣ». Πενήντα διακεκριμένοι ζωγράφοι άπας οι Γ. Τσαρού- χης, Σ. Λασκαρίδης, Π. Λέκ- κης, Ε. Παραβάτος, Δ. Δανι- ήλ, Α. Σωμεριτάκης, ΠΡΕΔΑΝ, Λ. ΒΕΡΤΟΝ κ. ά. παρουσιάζουν 120 έργα τους, με θαλασσογρα- φίες, τοπία, νεκρές φύσεις κι' άλλα θέματα. Η έκθεση θά δι- αρκεί μέχρι 24 Σεπτεμβρί- ου.

ΘΕΑΤΡΟ

— Στίς 31 Αύγουστου, στο θέατρο ής Ε.Μ.Σ. Θεσσαλονί- κης, δόθηκε ή «πρώτη» ής «Φι- λουμενα Μαρτουράνη» τού Έν- τούρντο ντέ Φίλιππο, με ήν

Έλλη Λαμπέτη και τόν Τίτο Βανδή. Η σκηνοθεσία ήταν τού Ιταλού σκηνοθέτη Πάουρο Μπο- λονί, τό σκηνικό τού Πάνου Παπαδόπουλου, τά κοστούμια τού Πιέρο Τόζι και ή μεταφρά- ση τού Κώστα Ταχτή.

Στό έργο πήραν μέρος και οι ήθοιοι: Γ. Μοσχίδης, Δ. Τέζα, Κ. Γάγος, Π. Μιχαλόπου- λος, Κ. Γρηγόρης, Σ. Άξιώ- ης, Γ. Φακίς, Α. Καφετζόπου- λος και Τ. Θεοφανίδης. Η «Φι- λουμενα» θά παίζεται ως τίς 23 Σεπτεμβρίου.

— Στο θέατρο «Χατζόκου» άρχισε τίς παραστάσεις του, ο θίασος τού Γιώργου Κωνσταν- τίνου παρουσιάζοντας τό μιού- ζικαλ — πού έγραψε ο πρωτα- γωνιστής — «Ποιος πανδρεύε- ται ήν γυναίκα μου». Η μου- σική είναι τού Γιώργου Θεοδο- σιάδη τά σκηνικά τού Γιάννη Καρύδη και ή διεύθυνση παρα- γωγής τού Άκη Αναγνώστου. Πάϊ στον έκλεκτό πρωταγωνι- στή εμφανίζονται οι: Τ. Σχοί- νης, Μ. Λιθαδάς, Μ. Νικολαΐ- δης, Α. Μαυροδής, Τ. Ζαχαρι- ουδάκης, Μ. Ζαχαρίας, Γ. Κουριά- ης και Μ. Αναγνώστου.

— Τό Κ.Θ.Β.Ε. παρουσίασε στο θέατρο «Δάσους» ής Θεσ- σαλονίκης ήν τραγωδία τού Σενέκα «Μήδεια». Ραϊτήθηκε σε μετάφραση Τάσου Ρούσσου και σε σκηνοθεσία Σπύρου Εύαγγε- λάτου. Τά σκηνικά — κοστούμια ήταν τού Γιώργου Πάτσα και ή μουσική τού Στέφανου Γαζού- λεια. Πήραν μέρος οι ήθοιοι: Α. Βαλάκης, Ε. Άπέργη, Ε. Καρπέτα, Α. Λαμπράκη, Α. Τρι- ανταφύλλου, Κ. Χρονόπουλου, Α. Καραφύλλης, Ε. Μακρίογλου Β. Παπααραλάμπους, Θ. Τζε- νεράλης, Κ. Ζαχαρίας και Δ. Παπαγεωργίου.

Το 'Ινδικό συγκρότημα «ΚΑΤΑΚΑΛΙ» στο Λυκαβηττό

Το 'Ινδικό παραδοσιακό συγκρότημα «ΚΑΤΑΚΑΛΙ» —μοναδικό στον κόσμο— έδωσε τρεις παραστάσεις, στο θέατρο Λυκαβηττού. 'Η θεατρική τέχνη του συγκροτήματος περιελάμβανε χορευτικό δράμα, μπαλέτο, όπερα, παντομίμα, θέατρο θαυμάτων, θέατρο με μάσκες κ.ά.

Με την ευκαιρία των παραστάσεων δόθηκε πρό ημερών συνέντευξη τύπου στην οποία, ο επικεφαλής του συγκροτήματος, ο Γκούρου (δασκαλός) Γούμεραν Νάιρ Σρί και ο καλλιτεχνικός Διευθυντής Κούνι Κρίσναμ ανέφεραν μεταξύ άλλων ότι, το «Κατακάλι» ιδρύθηκε πριν από 400 χρόνια. Πιστεύεται πως έχει τις ρίζες του στις αρχαίες τελετές και θρησκευτικά δρώμενα των Ιερών HINDU και στις μη τελετουργικές αλλά θρησκευτικού περιεχομένου ψυχαγωγικές εκδηλώσεις και χορευτικές φόρμες, που γίνονται στην 'Ινδία και έχουν την καταγωγή τους στην επαρχία της Κεράλα.

Στην εξέλιξη του «Κατακάλι» σημαντικό ρόλο έπαιξαν και οι αρχαϊκές γυμναστικές ασκήσεις και οι παραδοσιακές κινήσεις, οι απαραίτητες για την καλή φυσική κατάσταση του σώματος. Είναι αυτές που δίνουν στο σώμα του ηθοποιού πλαστικότητα κινήσεων και άντοχη και αποκτώνται μετά από μακροχρόνια τεχνική εκπαίδευση. 'Η βαθμιαία επιδραση του λαϊκού θεάτρου και του χορού των τελετουργικών και ψυχαγωγικών εκδηλώσεων στους νάους, με τη δυναμική ενθάρρυνση των φεουδαρχών - αρχηγών, δημιούργησε μια νέα άκμαζουσα, μοναδική και τέλεια εκφραστική τέχνη που είναι το «ΚΑΤΑΚΑΛΙ».

Μπεκώ στη Χαλκιδική - 'Αζναβούρ στη Θάσο

Δυό διάσημα ονόματα του σύγχρονου γαλλικού τραγουδιού ο Ζιλμπέρτ Μπεκώ κι' ο Σάρλ 'Αζναβούρ θα περάσουν τις διακοπές τους στην 'Ελλάδα.

Όπως γράφουν τα γαλλικά έντυπα, ο Μπεκώ θα έρθει στη Χαλκιδική για να ξεκουραστεί εν όψει του μεγάλου ρεσιτάλ

που ετοιμάζει για τον 'Οκτώβριο στο «Όλυμπο» του Παρισιού.

Για τον άλλο μήνα ο 'Αζναβούρ έχει προγραμματίσει κρουαζιέρα στα νησιά με σταθμούς τη Ρόδο, Κέρκυρα, Μύκονο, Θάσο κ. ά.

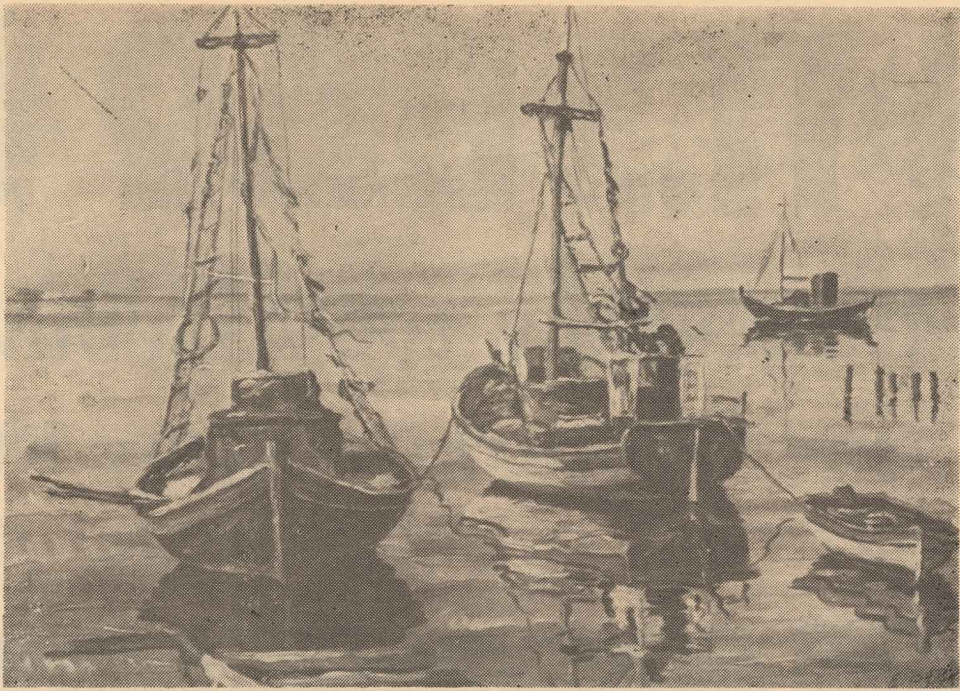
ΜΑΡΙΟΣ - ΡΟΜΙΝΑ - ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

πηγάδι της μεταφυσικής για να βρει λύσεις στα όλητα προβλήματα, συζητάει στα γήπεδα, που ιερουργείται το ελληνικό ποδόσφαιρο, που το λατρεύει και τη φανατίζει. Πιστεύει όμως και στις ανθρώπινες αισθήσεις, προβλήματα, μαγικές και όνειρα, που τά... έξηγει και μόνη της.

Στη φωτογραφία, η μικρή συντροφιά, που θα εμφανισθεί ευγενώς, ύστερα από πρόσκληση του κ. Κομίνη, στην προσεχή μουσικο φιλολογική εκδήλωση του Συλλόγου «Ελλήνων Λογοτεχνών, στο «Κίγκς Πάλας» (26 Νοεμβρίου), ποζάρει για την εφημερίδα μας καλλιτεχνικότητα.

«Κορ-
νύ-
γιο»
Του
Ευ.
Μπα-
ρα

Έπεστρεψε

Η «Ελεύθερη Σκηνή» έπειτα από μία δίμηνη περιοδεία στις επαρχιακές πόλεις της 'Ελλάδας, επέστρεψε στην 'Αθήνα αφού παρουσίασε μία σειρά από σκέτες με γενικό τίτλο «Ερωτικά σκάνδαλα» που έγραψε ο πρωταγωνιστής τού θιάσου, Δημήτρης Τζελάς. 'Επί κεφαλής τού προγράμματος ήταν ο τραγουδιστής Ζώρς Μέλοντυ που τραγούδησε πολλές και νέες επιτυχίες. 'Ο τυπικός Γιώργος Ουνίδης, ή καρατέριστα Βάσω Κυριακοπούλου, οι συμπεριετες 'Ηρώ Νίδη και 'Ελίνα Κυριάκη άφησαν άριστους έντυπώσεις. Τά φωτιστικά έφέε ή-ταν τού Κώστα Διμαντιδής.

Όρυκτός πλούτος και βιομηχανία

ΔΥΟ ΠΟΛΟΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ

Συνέχεια από τό προηγούμενο.

Ξαφνικά όμως από τό 1973 και ύστερα έμφανίζεται και σαν ένα τρομερό πολιτικό όπλο, με τό όποιο μπορούν να εξασκηθούν πιέσεις, πολιτικές, στρατιωτικές, οικονομικές, σε κάθε χώρα, όσο μεγάλη

πρέπει να γίνουν οι γεωτρήσεις, για να δρεθεί ο πλούτος που κρύβεται ασάλευτος κάτω από τό σιωπηλό έδαφος, να γίνει ή εξόρυξη και στη συνέχεια ή εκμετάλλευσή του. 'Εκει δηλαδή που τελειώνει τό έργο τού γεωλόγου αρχίζει τό έργο τού με-

σύγχρονου έπιστήμη. Τό γεγονός όμως αυτό της νεότητάς της δεν την έμποδισε καθόλου από τό να υπερφαλαγγίσει την έπιστημονική όροθετική γραμμή της και να επηρεάσει σημαντικά άλλους έπιστημονικούς τομείς.

άδύνατο να προχωρήσει σε γεωλογικές έρευνες μονάχη της, χωρίς την βοήθεια των γεωλογικών χαρτών δηλαδή. Τους γεωλογικούς χάρτες πρώτος εισηγάγε ο 'Αγγλος WILLIAM SMITH, όταν έκανε μία διαπίστωση ότι τά διάφορα στρώματα πετρωμάτων χαρακτηρίζονται από όρισμένα απολιθώματα. Βάσει τώρα των απολιθωμάτων αυτών, έγινε ή ταξινόμηση των πετρωμάτων σε ήλικίες.

Λίγο πιδ ένωρίς ακόμη ο γερμανός ABRAHAM WERNER τό 1750 απέδειξε ότι ο φλοιός της γής ήταν διηρημένος σε διάφορα στρώματα (STRATA) ένα είδος κρεμμυδιού δηλαδή, και τό κάθε στρώμα αντιπροσώπευε και μία γεωλογική περίοδο της γής.

Σύμφωνα τώρα με τη διαφορά που έδειχναν τά στρώματα, έγινε κατορθωτή ή κατανόηση των φάσεων και εξέλιξεων που παρουσίαζε ένα μεγάλο μέρος τού στερεού φλοιού της γής, κατά τις διάφορες εποχές και περιόδους, μέσα στα εκατομμύρια χρόνια που πέρασαν από τότε που άρχισε να σχηματίζεται και να διαμορφώνεται ή γή.

Με βάση τη θεωρία τού αυτώ ο SMITH παρουσίασε τό 1800 τον πρώτο γεωλογικό χάρτη της 'Αγγλίας, με την Ουαλλία και τη Σκωτία. Συγχρόνως στη Γαλλία ο φυσιοδίφης G. CUVIER (1769 — 1832) συντάσσει τό γεωλογικό χάρτη της Γαλλίας, ενώ μέχρι τό 1824 ο γερμανός LEOPOLD VON BUCH συντάσσει τό γεωλογικό χάρτη της χώρας τού.

'Ετσι ο SMITH με την χαρτογραφική έρευνα έκανε κατορθωτή την γεωλογική χαρτογράφηση, χωρίς την όποια θα ήταν άδύνατη ή γεωλογική έρευνα. Χωρίς τούς γεωλογικούς χάρτες δηλαδή, δεν θα ήταν δυνατόν να γίνει ή γεωλογική έρευνα, χωρίς την γεωλογική έρευνα θα ήταν άκατόρθωτη ή ανακάλυψη των κοιτασμάτων και των μεταλλευμάτων, χωρίς την ύπαρξη των όποιων θα ήταν άνεφικτη ή ίδρυση της βιομηχανίας και στη συνέχεια ή οικονομική ανάπτυξη κάθε χώρας, όπως αυτή εμφανίζεται στη σημερινή της μορφή.

'Ολ' αυτά βέβαια γίνονται για να φθάσουμε στο σκοπό ή δράσεως βιομηχανιών ώστε να απαγκιστρωθούμε κάποτε από τά ξένα συμφέροντα αποκτώντας ανεξάρτητη οικονομία και αυτόκέφαλη βιομηχανία, ενώ παράλληλα να απολαύσουμε και να καρπωθούμε τά τόσα άγαθά που μπορεί να προσφέρει ή βιομηχανία.

Συνέχεια στο επόμενο.

ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΒΕΛΗ

Πτυχιούχου Πολιτικών και Οικονομικών 'Επιστημών.

και αὐτάρκης αν παρουσιάζεται αυτή.

Παρακολουθώντας τώρα τό έργο τού γεωλόγου βλέπουμε ότι άφού συνεργασθεί πρώτα με τον γεωφυσικό, τον γεωχημικό, τον βιογεωχημικό, κ.ά. έπιστήμονες συνακολουθούν κλάδων της γεωλογίας, θα ύποδειξει τελικά στον μηχανικό μεταλλειόλογο, σε ποιο άκριβώς σημείο θα

ταλλειόλογο, χωρίς βέβαια να αποκλεισθεί και στο στάδιο ακόμη αυτό μία συνεργασία μεταξύ των δύο έπιστημονικών κλάδων.

'Η γεωλογία, σε σύγκριση με την τέχνη της μεταλλουργίας την όποια και πάλι οι Φοίνικες 1000 και πλέον χρόνια πρό Χριστού είχαν μεταδώσει από τη Συρία, είναι σχετικά μία πολύ

Με την ώθηση αυτή που πήρε σαν έπιστήμη ή γεωλογία κατόρθωσε να συγκεντρώσει γύρω από τον έπιστημονικό κύκλο της όλες τις γνωστές πηγές ένεργείας. 'Ετσι οι λιθάνθρακες (κάρβουνο), υδρογονάνθρακες (80 - 88% άνθραξ 9 - 16% υδρογόνο 1 - 2% όξυγόνο, πετρέλαιο), φυσικά αέρια (γkάζι, μεθάνιο, προπάνιο), υδροηλεκτρική ένεργεια (νερό), ατομική ένεργεια (ούράνιο), γεωθερμική ένεργεια (φωτιά, ένεργεια που παράγεται από την θερμότητα της γής, ένεργεια τού μέλλοντος άλλων αυτώ), όλα δηλαδή τά στερεά, υγρά, ρευστά και αέρια καύσιμα, άποτελούν αντικείμενο έρευνας και έπιστημονικής μελέτης τού γεωλόγου.

'Η έπιστήμη αυτή που τελικά έπηρε την όνομασία της γεωλογίας, δεν έφανίστηκε στην αρχή σαν μία άκραιφή και άμιγής έπιστήμη με προκαθορισμένο τό αντικείμενο μελέτης της, όπως τά μαθηματικά ή ιστορία π.χ. Τό αντικείμενο της γεωλογίας άρχισε να έρευνάται άκατόρθως, μεταξύ κοσμογονίας και γεωμορφολογίας. Μέχρι σημερα ακόμη γίνεται προσπάθεια να μην υπερακοντίζει τούς σκοπούς και τις έρευνες της ή έπιστήμη αυτή ως τά όρια της κοσμογονίας, της γένεσης της γής, αλλά να περιορίζεται άυστηρά στο αντικείμενό της, στη σπουδή των υλικών και των στρωμάτων από τά όποια άποτελείται ο φλοιός της γής.

'Ανατρέχοντας για λίγο στο άπώτερο παρελθόν, θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι ο πρώτος που σκέφθηκε... γεωλογικά ήταν ο ίστορικός 'Ηρόδοτος. Αυτός σ' ένα από τά ταξίδια του στην Αίγυπτο παρατήρησε απολιθώματα όστράκων και στρώματα από άλάτι στο έδαφος, πράγμα που τον όδηγησε στην όρθή σκέψη (ότι κάποτε ή χώρα αυτή θα έπρεπε να ήταν σκεπασμένη από θάλασσα.

Πιδ ένωρίς ακόμη ο Θαλής, για να ανατρέξουμε στ' άνατολικά παράλια τού Αιγαίου την 'Ιωνική γή, τό ήφαιστείο αυτό τού πνεύματος άπ' όπου ξεχύθηκε ή λάβα κάθε έπιστήμης και φιλοσοφίας, είχε διατυπώσει τό 700 π.Χ. τη θεωρία ότι γενεσιουργός αίτία της ύλης είναι τό υγρό στοιχείο, τό νερό. 'Επίσης ο Ξενοφάνης, 'Αναξαγόρας, 'Αριστοτέλης, 'Ερατοσθένης, άσχολήθηκαν με τά γεωλογικά φαινόμενα της γής.

'Η γεωλογία τώρα θα ήταν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

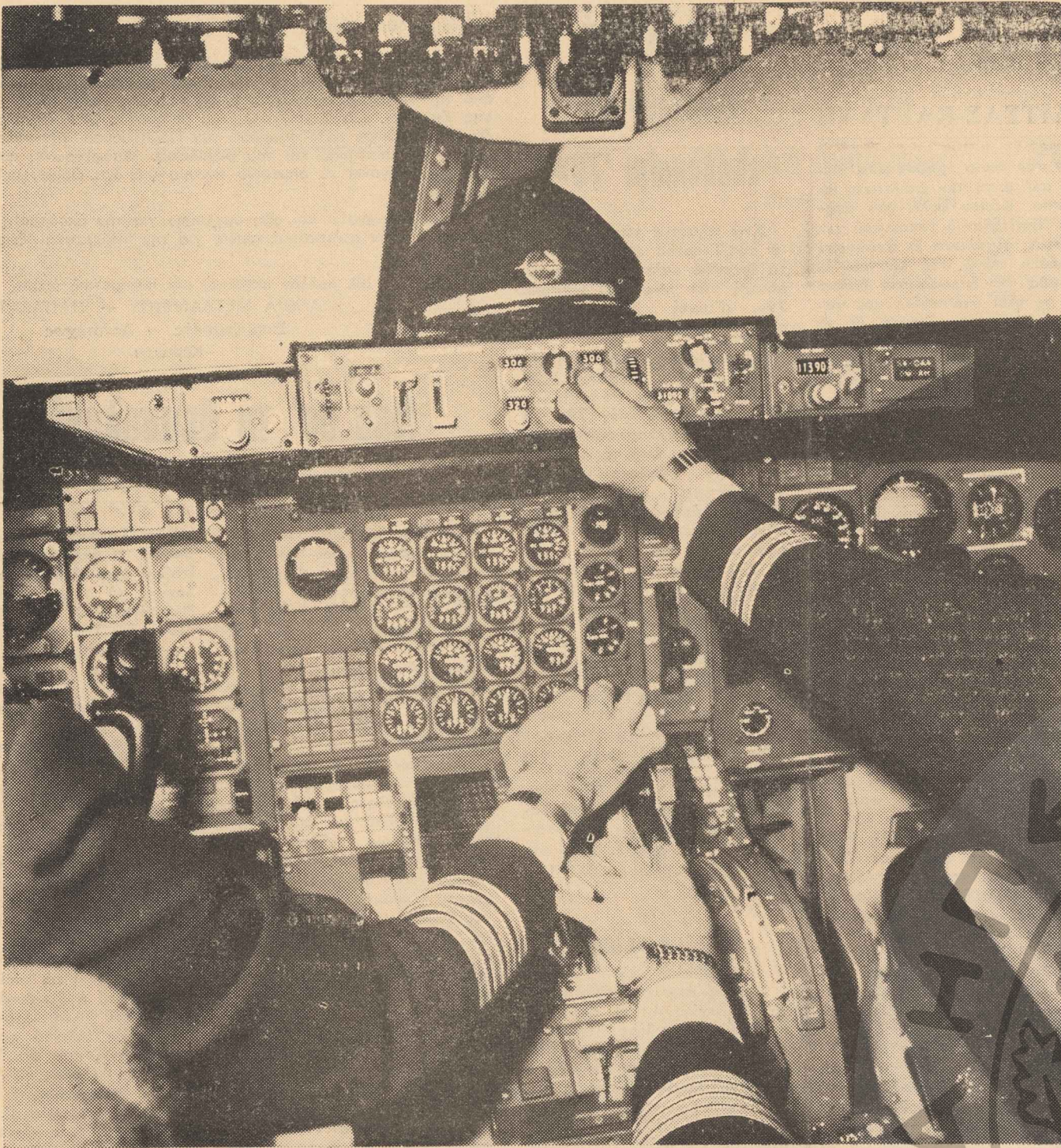
Κε Κομίνη

Με χαρά μου λαμβάνω κάθε τεύχος της έφημερίδας μας ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ που κάθε φορά είναι και καλύτερη.

'Ιδιαίτερα ευχαριστώ για τη δημοσίευση τού άρθρου ΠΟΣΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Σήμερα όδε στέλνω τρία ποιήματά μου για δημοσίευση στην εφημερίδα έφ' όσον ύπάρξει χώρος και σε χρόνο που θα κρίνετε έσείς.

Φιλικά κι εγκάρδια
ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

Είστε σε καλά χέρια...

Φροντίζουν για τό άνετο, ξεκούραστο ταξίδι σας άπ' την αρχή ως τό τέλος. 'Η έξυπνότητά σας γίνεται με τά πιδ σύγχρονα τεχνικά μέσα: ηλεκτρονικό εγκέφαλο, αυτόματη φόρτωση έμπορευμάτων, νέες κτιριακές εγκαταστάσεις, σύγχρονα άνετα άεροσκάφη, εκπαιδευμένο προσωπικό.

Μιά έταιρία σύγχρονη
Για Σας

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ